

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 358

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 10 mai 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
LEGI ȘI DECRETE				
90.			privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie.....	4–9
478.				
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
	2	169.	— Decizie privind aplicarea mobilității domnului Ion Cristinel Rujan din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de secretar general adjunct în cadrul Ministerului Tineretului și Sportului	10
	3	170.	— Decizie privind numirea doamnei Elena Maria Gheorghiu în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru.....	10
ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI				
	3	52.	— Hotărâre pentru aprobarea Normei „Plafon de garantare IMM în numele și în contul statului” (NI-GAR-12-II/0)	11–15
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE				
	3		Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2015, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Noua Românie	16
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI				
13.				
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat, precum și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat, precum și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 20 noiembrie 2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul legii se modifică și va avea următorul cuprins:**

„LEGE

privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului, precum și pentru reglementarea unor măsuri cu privire la administrarea imobilului «Palatul Parlamentului»”

2. **La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Operațiunile legate de regularizarea sumei de 169.725.486 lei, în prețuri stabilite la nivelul anului 1989, rămasă de justificat din avansurile prevăzute la art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 372/1993 privind transmiterea obiectivului de investiții «Casa Republicii» în administrarea Camerei Deputaților, acordate pentru obiectivul de investiții «Casa Republicii», a cărei denumire a devenit «Palatul Parlamentului», se realizează de Camera Deputaților, cu avizul consiliului interdepartamental la nivel de demnitari, potrivit prevederilor prezentei legi.”

3. **La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) Prețurile înscrise în evidențele titularilor de avans pe baza fișelor de magazie, balanțelor de materiale, situații stocuri materiale sau alte documente justificative aferente obiectivului de investiții «Casa Republicii» la data la care s-a realizat inventarierea acestora, conform art. 3, sunt considerate prețuri la nivelul anului 1989 preluate din facturile de achiziție.”

4. **Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) Materialele de construcții, echipamentele, instalațiile și celelalte bunuri procurate din avansurile, rest de justificat în sumă totală de 169.725.486 lei, potrivit prevederilor art. 1, existente la data la care s-a efectuat inventarierea conform art. 3, se valorifică potrivit prevederilor legale în vigoare, iar bunurile care nu pot fi valorificate se casează, potrivit legii, de către titularii de avans, respectiv de succesorii în drepturi și obligații ai acestora, sub supravegherea Camerei Deputaților. Defalcarea pe titularii de avansuri, respectiv succesorii în drepturi și obligații ai acestora, a valorii materialelor de construcții, echipamentelor, instalațiilor și a celorlalte bunuri, procurate din avansurile în sumă totală de 169.725.486 lei, este prevăzută în anexa nr. 2.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 6 mai 2016.

Nr. 90.

(2) Sumele obținute din valorificarea materialelor și echipamentelor menționate la alin. (1) se virează la bugetul de stat, după deducerea cheltuielilor ocazionate de operațiunile de valorificare făcute de titularii de avans.”

5. **La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — (1) Se aprobă Regulamentul de recepție în fază unică a lucrărilor de construcții și instalații aferente acestora la obiectivul de investiții «Palatul Parlamentului», prevăzut în anexa nr. 1.”

6. **După articolul 11 se introduc două noi articole, articolele 12 și 13, cu următorul cuprins:**

„Art. 12. — Camera Deputaților și Senatul sunt administratorii imobilului Palatul Parlamentului.

Art. 13. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.”

7. **După anexă, care devine anexa nr. 1, se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2, cu următorul cuprins:**

ANEXA Nr. 2

Valoarea materialelor de construcții, echipamentelor, instalațiilor și a celorlalte bunuri procurate din avansurile, rest de justificat, în sumă totală de 169.725.486 lei, defalcată pe titulari de avansuri, respectiv succesori în drepturi și obligații ai acestora

Nr. crt.	Titular de avans, respectiv succesori în drepturi și obligații ai acestora	Valoare — lei —
1.	Societatea Comercială Instalații Carpați — S.A.	124.583.712
2.	Societatea Comercială TC Carpați — S.A.	36.690.270
3.	Societatea Comercială UPA Carpați — S.A.	1.770.633
4.	Societatea Comercială Mobest — S.A.	6.680.871
	TOTAL	169.725.486”

Art. II. — (1) Preluarea în administrare de către Camera Deputaților a spațiilor din imobilul Palatul Parlamentului aflate în administrarea altor instituții/autorități, altele decât spațiile aflate în administrarea Senatului, se face prin protocol de predare-preluare în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, va fi modificată și completată corespunzător, la inițiativa Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 267/2008 privind unele măsuri speciale pentru
reglementarea avansului rest de justificat, precum și pentru
efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții
și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții
Palatul Parlamentului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 267/2008 privind unele măsuri speciale pentru reglementarea avansului rest de justificat, precum și pentru efectuarea recepției în fază unică a lucrărilor de construcții și a instalațiilor aferente acestora la obiectivul de investiții Palatul Parlamentului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 mai 2016.
Nr. 478.

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind numirea președintelui Consiliului de administrație
al Societății Române de Televiziune**

În temeiul art. 19 și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Irina Radu se numește în funcția de președinte al Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, pentru o perioadă de 4 ani, începând cu data de 10 mai 2016, până la finalizarea mandatului actualului Consiliu de administrație.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 10 mai 2016, cu respectarea prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, și ale art. 19 alin. (1) și (7) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 10 mai 2016.
Nr. 13.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 108**

din 25 februarie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3 și ale art. III alin. (1) din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 3 și ale art. III alin. (1) din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, excepție ridicată de Societatea „Electrocarbon” — S.A. din Slatina în Dosarul nr. 2.039/54/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal într-un litigiu având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva unui act administrativ fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.601D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă principiul neretroactivității legii civile, legea reglementând exclusiv pentru perioada ulterioară intrării sale în vigoare, și nici dreptul de proprietate privată, garantat de art. 44 din Constituție, norma constituțională consacrand posibilitatea legiuitorului de a institui, prin lege, conținutul și limitele acestui drept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 8 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.039/54/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 3 și ale art. III alin. (1) din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie.** Excepția a fost ridicată de Societatea „Electrocarbon” — S.A. din Slatina într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva unui act administrativ fiscal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că supremația legii prevăzută de Constituție la art. 1 alin. (5) se traduce prin necesitatea unui cadru legislativ stabil, precis și previzibil, care să permită subiecților de drept să determine ce norme legale li se vor aplica și care va fi efectul respectivelor norme, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Prin Legea nr. 220/2008, legiuitorul a urmărit crearea cadrului legal necesar pentru instituirea unui sistem durabil de promovare a producției de energie din surse regenerabile, sistem menit să funcționeze pe o perioadă de peste 20 de ani și ale cărui premise le constituie stabilitatea și previzibilitatea legislației în domeniu. Or, dacă Legea nr. 220/2008 în forma anterioară modificării prevedea cote obligatorii anuale fixe privind energia electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi până în anul 2020, ceea ce conferea normei legale un nivel de previzibilitate foarte ridicat, ca urmare a modificărilor operate prin Legea nr. 23/2014, previzibilitatea cifrelor exacte a fost înlocuită cu un sistem în care revine Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei obligația de a determina nivelul cotelor obligatorii anuale, ceea ce presupune un înalt grad de imprevizibilitate.

6. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile criticate încalcă și principiul neretroactivității legii civile, întrucât producătorii de energie din surse regenerabile acreditați pentru a beneficia de schema de sprijin prevăzută de Legea nr. 220/2008, în forma anterioară modificării, au dobândit un drept la valorificarea certificatelor verzi în condițiile cotelor stipulate de lege, drept dobândit la momentul și ca urmare a investițiilor efectuate în capacitățile de producție de energie din surse regenerabile pentru care au obținut acreditare și care nu poate fi suprimat sau modificat printr-o lege ulterioară. Astfel, producătorii de energie din surse regenerabile, care la data modificării Legii nr. 220/2008 erau acreditați pentru a beneficia de sistemul de sprijin prin certificate verzi, au dobândit dreptul la certificate verzi cu un anumit conținut determinat și de cotele obligatorii prevăzute de lege. Cu alte cuvinte, drepturile producătorilor deja acreditați sunt drepturi câștigate și nu pot face obiectul unei modificări, întrucât aceasta ar echivala cu retroactivitatea legii, astfel că modificările aduse schemei de sprijin îi pot viza doar pe noii beneficiari ai acesteia, respectiv producătorii care vor obține acreditarea după intrarea în vigoare a noii reglementări.

7. De asemenea, în susținerea criticilor de neconstituționalitate, autorul excepției invocă și prevederile art. 44 din Constituție, care consacră garantarea proprietății private. Dreptul la valorificarea certificatelor verzi în condițiile cotelor obligatorii fixe, stipulate de lege, se circumscrie noțiunii de „bun”, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, așa cum aceasta a fost definită în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, această noțiune trebuie extinsă la situații în care apar puse în discuție anumite interese economice

ale unui subiect de drept, persoană fizică sau juridică, care pot să se prezinte sub forma unor speranțe legitime la obținerea unor indemnizări sau asupra acelor valori patrimoniale care dau subiectului de drept cel puțin o „speranță legitimă” de a obține „folosința efectivă” a unui drept de proprietate. Or, dreptul la un anumit nivel de valorificare a certificatelor verzi deținute are un evident caracter patrimonial, întrucât nivelul numărului de certificate verzi necesare pe piață pentru acoperirea cererii determină valoarea certificatelor verzi și, implicit, nivelul veniturilor obținute din vânzarea lor. Acesta reprezintă mai mult decât o „speranță legitimă” în condițiile în care legea prevedea expres cotele anuale obligatorii pe baza cărora se determină numărul de certificate verzi de pe piață. Așa fiind, apare ca evident că acest drept al producătorilor de energie electrică reprezintă un drept de proprietate, protejat de art. 44 din Constituție, a cărui însăși existență a fost suprimată, pentru intervalul 2014—2020, ca urmare a modificării Legii nr. 220/2008.

8. Mai mult, dispozițiile art. I pct. 3 și ale art. III alin. (1) din Legea nr. 23/2014 încalcă dreptul de proprietate al producătorilor de energie din surse regenerabile asupra certificatelor verzi și din perspectiva posibilității de valorificare a acestora. Întrucât orice modificare adusă cotelor obligatorii are un impact direct asupra numărului de certificate verzi ce vor putea fi efectiv valorificate de către titularii acestora, dispozițiile criticate limitează dreptul titularului de a dispune de bunul său. Restrângerea exercițiului dreptului nu respectă prevederile art. 53 din Constituție, întrucât nu este impusă de una dintre situațiile enumerate de norma constituțională și nu este proporțională cu situația care a determinat măsura. Dimpotrivă, promovarea producerii de energie din surse regenerabile este de natură să aducă beneficii cetățenilor atât din perspectiva reducerii nivelului de poluare a mediului înconjurător, cât și din perspectiva reducerii prețului la energie electrică. Măsura restrângerii exercițiului dreptului de proprietate poate fi dispusă doar dacă este necesară într-o societate democratică, ceea ce presupune caracterul excepțional și temporar al unei astfel de măsuri. Or, în prezenta cauză, ingerința asupra dreptului operează pe toată durata de existență a lui (certificatele verzi au o valabilitate de 12 luni), iar scopul său îl constituie pretinsa reducere a prețului energiei electrice pentru consumatori, care, la o analiză complexă, nu poate fi verificată ca fiind îndeplinită.

9. În fine, autorul excepției mai reține în motivarea criticilor sale și încălcarea obligației statului de a asigura refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic, prevăzută de art. 135 alin. (2) lit. e) din Constituție. Prin intermediul dispozițiilor criticate sunt puternic afectate investițiile producătorilor de energie din surse regenerabile, cu consecința descurajării unor atare investiții, ceea ce determină un efect contrar celor stipulate prin norma constituțională invocată.

10. Pentru toate aceste argumente, autorul excepției de neconstituționalitate solicită admiterea criticilor formulate și constatarea neconstituționalității dispozițiilor art. I pct. 3 și ale art. III alin. (1) din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** observă că textele de lege cu privire la care a fost formulată cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate au fost invocate de pârâtă în cadrul apărărilor de fond, astfel încât expunerea opiniei instanței cu privire la temeinicia excepției poate fi interpretată ca echivalând cu o antepunțare. Prin urmare, instanța apreciază că este ținută să respecte obligația legală de a nu se pronunța asupra unor aspecte de drept deduse judecății anterior acordării cuvântului asupra dezbaterilor pe fondul cauzei și rămânerii în pronunțare.

12. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 5/6.339/2015, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 161 din 8 ianuarie 2016, în care se apreciază că excepția având ca obiect dispozițiile art. I pct. 3 și ale art. III alin. (1) din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie este neîntemeiată.

14. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată în raport cu prevederile art. 44 din Constituție, Guvernul arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece dispozițiile constituționale menționate garantează și ocrotesc în mod egal dreptul de proprietate, indiferent de titular, însă exercitarea dreptului de proprietate poate fi supusă unor anumite limite, în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua. Faptul că Legea nr. 23/2014 stabilește nivelul cotei anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie nu reprezintă o limitare a dreptului de proprietate contrară Constituției.

15. Cu privire la pretinsa încălcare a principiului neretroactivității legii, consacrat de dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, se apreciază că nici aceasta nu este întemeiată, deoarece prevederile criticate dispun numai pentru perioada ce urmează intrării lor în vigoare, sens în care se menționează faptul că Legea nr. 23/2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 14 martie 2014, astfel că produce efecte juridice după acest moment. În sensul celor arătate, Guvernul face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

16. În ceea ce privește critica referitoare la lipsa de claritate și previzibilitate a textelor de lege criticate, din perspectiva unor prevederi ale Legii nr. 24/2000, Guvernul invocă Decizia Curții Constituționale nr. 26 din 18 ianuarie 2012 și arată că respectarea legii este o obligație ce revine fiecărui subiect de drept, indiferent de tipul actului normativ ce instituie regulile sociale cărora subiectul de drept trebuie să se conformeze.

17. Referitor la criticile de neconstituționalitate întemeiate pe art. 135 alin. (2) lit. e) din Constituție, în punctul de vedere transmis, se apreciază că incidența normei constituționale se materializează în alte acte normative, precum Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului sau Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind fondul pentru mediu, iar nu în materia dedusă judecății în speța de față.

18. În fine, Guvernul consideră că, în cauză, nu se pune problema neconstituționalității dispozițiilor legale criticate de către autorul excepției, ci este vorba de o problemă strict de interpretare și aplicare a acestora, în raport cu situația de fapt ce urmează a fi reținută de către instanța de judecată.

19. **Președinții Senatului și Camerei Deputaților și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. I pct. 3 și ale art. III alin. (1) din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 14 martie 2014, prevederi care au următorul conținut:

— Art. I: „Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57 din 4 iunie 2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 7 iunie 2013, cu următoarele modificări și completări: [...]”

3. **La articolul I, după punctul 1 se introduc trei noi puncte, punctele 1¹—1³, cu următorul cuprins:**

„1¹. **La articolul 3 alineatul (8), litera b) se abrogă.**

1². **La articolul 4, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(4) Cotele anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru perioada 2010—2013 sunt următoarele: 2010 — 8,3%; 2011 — 10%; 2012 — 12%; 2013 — 14%.»

1³. **La articolul 4, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:**

«(4¹) Începând cu anul 2014, ANRE monitorizează anual cotele anuale realizate de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi și, în funcție de gradul de realizare a obiectivului național și de impactul la consumatorul final, estimează, publică pe site-ul propriu și informează Guvernul până la data de 30 iunie a anului curent asupra nivelului cotei anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru anul următor.

(4²) Pentru perioada 2015—2020, cota anuală obligatorie de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, se stabilește anual și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Energie, în termen de 60 de zile de la data comunicării acesteia de către ANRE.»”;

— Art. III alin. (1): „Prin excepție de la prevederile art. 4 alin. (4¹) și (4²) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin prezenta lege, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei calculează, pentru anul 2014, cota de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, o publică pe site-ul propriu în maximum 3 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, informează Guvernul asupra nivelului acesteia și se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Departamentului pentru Energie, până cel târziu la data de 31 martie 2014.”

22. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) care consacră principiul legalității, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 44 referitor la garantarea proprietății private, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, precum și în art. 135 alin. (2) lit. e) care stabilește obligația statului de a asigura refacerea și ocrotirea mediului înconjurător.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul critică dispozițiile din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, dispoziții introduse prin Legea

nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, care prevăd **obligația Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei**, începând cu anul 2014, **de a monitoriza** cotele anuale realizate de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, **de a estima, publica pe site-ul propriu și de a informa Guvernul** asupra nivelului cotei anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru anul următor, pe de o parte, respectiv faptul că **cota anuală obligatorie de energie electrică** produsă din surse regenerabile de energie, **care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, se stabilește anual și se aprobă prin hotărâre a Guvernului**, la propunerea Departamentului pentru Energie, în termen de 60 de zile de la data comunicării acesteia de către A.N.R.E., pe de altă parte. De asemenea sunt criticate pentru neconstituționalitate și dispozițiile legale care vizează procedura de calcul pentru anul 2014, anul în curs la data adoptării legii, a cotei de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi.

24. Conform definiției prevăzute de art. 2 lit. h) din Legea nr. 220/2008, **certificatul verde** este titlul cu valabilitate de 16 luni care atestă producerea din surse regenerabile de energie a unei cantități de energie electrică și reprezintă unul din mijloacele de susținere și promovare a producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie, precum energia hidroelectrică utilizată în centrale cu o putere instalată de cel mult 10 MW, energia eoliană, energia solară, energia geotermală, biomasa, biolichidele, biogazul, gazul de fermentare a deșeurilor sau gazul de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate.

25. **Sistemul de promovare prin certificate verzi** constituie un mecanism care promovează utilizarea energiei din surse regenerabile prin reducerea costurilor acestei energii, prin creșterea prețului la care aceasta poate fi vândută sau prin mărirea, prin intermediul unor obligații referitoare la energia regenerabilă sau în alt mod, a cantității achiziționate de acest tip de energie. Potrivit legislației în vigoare, acest sistem de promovare presupune un **sistem de cote obligatorii** combinat cu **tranzacționarea certificatelor verzi**.

26. Conform legislației aplicabile, un operator economic care deține centrale electrice ce utilizează surse regenerabile de energie obține dreptul de a beneficia de sistemul de promovare prevăzut de lege prin acreditarea acordată de A.N.R.E. Cu alte cuvinte, producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie nu devin titulari ai unor certificate verzi, *ope legis*, ci în urma parcurgerii unei proceduri legale, declanșată de formularea unei solicitări exprese și finalizată cu acreditarea emisă de autoritatea competentă. Producătorii primesc gratuit, pentru fiecare unitate de energie electrică livrată în rețea (1 MWh), un număr de certificate verzi, conform legii. Valoarea certificatelor verzi reprezintă un câștig suplimentar primit de producători pentru „energia curată” pe care o livrează în rețele, prețul energiei electrice fiind determinat pe piața de energie electrică.

27. **Sistemul de cote obligatorii** constituie un mecanism de promovare a producerii de energie electrică din surse regenerabile de energie, prin achiziția de către furnizori a unui număr de certificate verzi corespunzător cotelor obligatorii de energie electrică produsă din aceste surse. Astfel, furnizorilor de electricitate le este impusă prin lege obligația de a cumpăra certificate verzi de la producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie.

28. **Tranzacționarea certificatelor verzi** se realizează pe piața de certificate verzi, care este o piață concurențială, separată de piața de energie electrică. Schema de sprijin sub formă de certificate verzi presupune ca beneficiarii săi (producătorii de energie) să poată obține venituri, prin vânzarea acestora pe piața certificatelor verzi către furnizori. Vânzarea de certificate verzi către furnizori le aduce venituri suplimentare pentru a acoperi costurile mai mari legate de utilizarea surselor regenerabile de energie. Astfel, un producător de energie din surse alternative câștigă bani atât din vânzarea electricității pe care o produce, cât și din comercializarea certificatelor verzi, pe care furnizorii de energie electrică sunt obligați să le cumpere, ca formă de subvenționare a energiei regenerabile.

29. Piața certificatelor verzi are două componente, astfel că producătorii de energie electrică din surse regenerabile de energie și furnizorii de energie au posibilitatea de a tranzacționa pe două căi: *piața centralizată a certificatelor verzi sau piața contractelor bilaterale a certificatelor verzi*. Aceste piețe fac parte din sistemul de promovare, însă sunt separate și funcționează independent. Prețul certificatelor verzi variază într-un interval cuprins între un preț minim și un preț maxim, stabilit prin hotărâre a Guvernului. Prețul minim este impus pentru protecția producătorilor, iar prețul maxim pentru protecția consumatorilor. Energia electrică se tranzacționează separat de certificatele verzi.

30. Cadrul de tranzacționare a certificatelor verzi pe *piața centralizată a certificatelor verzi* este asigurat de Societatea „Operatorul Pieței de Energie Electrică — OPCOM” — S.A., ca operator al pieței de energie electrică, conform reglementărilor A.N.R.E., persoană juridică cu atribuții în administrarea pieței. Valoarea de tranzacționare a certificatelor este prețul de închidere al pieței, stabilit la punctul de intersecție dintre curbele cererii și ofertei de certificate verzi. Prețul de închidere trebuie să se situeze într-un interval definit de limitele legale minime și maxime. Prețul, precum și părțile contractuale la tranzacții sunt stabilite de OPCOM, însă tranzacțiile financiare sunt efectuate direct între participanți (producători și furnizori), fără niciun transfer financiar prin intermediul administratorului pieței.

31. Pe *piața contractelor bilaterale* de certificate verzi participanții sunt liberi să se angajeze în tranzacții bilaterale de certificate verzi. Pe această piață se încheie contracte de vânzare-cumpărare de certificate verzi între participanți, la prețuri negociate, pe durate determinate.

32. **În concluzie**, statul pune la dispoziția producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, certificate verzi, în mod gratuit. Respectivii producători trebuie să dovedească faptul că au produs o anumită cantitate de energie electrică din surse regenerabile și, astfel, primesc în schimb o cantitate corespunzătoare de certificate verzi. Schema de sprijin încurajează beneficiarii să devină mai competitivi, întrucât aceștia trebuie să vândă energia electrică produsă, pe piața de energie, și să vândă certificatele verzi acordate în cadrul schemei, pe una din piețele de certificate verzi. Prin urmare, beneficiarii trebuie să își stabilească strategiile de licitație pe două piețe separate în scopul de a genera venituri, această situație stimulând concurența pe piața energiei electrice, cu impact pozitiv asupra consumatorilor.

33. Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 13 august 2010, a creat cadrul legislativ pentru utilizarea eficientă a surselor de energie regenerabilă și a altor surse de energie neconvențională și pentru integrarea acestor resurse în sistemul electroenergetic național.

34. La nivelul dreptului european, la data de 23 aprilie 2009, a fost adoptată Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor

2001/77/CE și 2003/30/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 140 din 5 iunie 2009. Directiva a fost transpusă în legislația internă prin Legea nr. 139/2010 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 9 iulie 2010. *Prin această lege s-a majorat numărul certificatelor verzi acordate producătorilor de energie electrică provenită din surse regenerabile.*

35. Modificarea legislativă operată prin Legea nr. 139/2010, precum și intenția autorităților române de a modifica prin ordonanță de urgență a Guvernului (act normativ care se va materializa ulterior în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2011 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 19 octombrie 2011) au fost notificate Comisiei Europene și autorizate de către aceasta în 7 iulie 2011 prin Decizia Comisiei Europene nr. 4.938/2011 privind Ajutorul de stat SA. 33134 (2011/N) — România — „Certificate verzi pentru promovarea producerii energiei electrice din surse regenerabile de energie”.

36. În ceea ce privește aplicabilitatea art. 107 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sistemului de certificate verzi, Comisia a considerat că obligația impusă de autoritățile române (A.N.R.E.) furnizorilor de energie de a demonstra A.N.R.E. că au achiziționat numărul necesar de certificate verzi generează **venituri suplimentare pentru producătorii de energie din surse de energie regenerabile**, întrucât aceștia vând certificatele verzi furnizorilor pe piața bilaterală și pe cea centralizată. Prin urmare, *măsura notificată conferă un avantaj acestor entități.*

37. În urma analizei efectuate, Comisia a concluzionat că, în situația notificată, nu este necesar să se decidă în mod definitiv cu privire la existența unui ajutor în sensul art. 107 alin. (1), deoarece, chiar dacă ar fi vorba de un ajutor de stat, *măsura este compatibilă cu piața internă.* Prin urmare, Comisia a constatat că schema de ajutor este compatibilă cu prevederile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și a decis să nu ridice obiecții la măsura notificată. Prin aceeași decizie, Comisia a reamintit autorităților române că, în conformitate cu art. 108 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, orice plan de refinanțare sau modificare a respectivei scheme trebuie să fie notificat Comisiei.

38. Ulterior, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2011 a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 134/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 23 iulie 2012.

39. În conformitate cu prevederile Deciziei Comisiei Europene nr. 4.938/2011, *autoritățile române și-au asumat obligația monitorizării costurilor și veniturilor producătorilor beneficiari ai schemei de sprijin în vederea diminuării supracompensării* (depășirea ratei interne de rentabilitate pe tehnologie cu mai mult de 10%), dacă este cazul, pentru ca schema să nu conducă la un avantaj competitiv necuvenit. Prin Raportul cu privire la analiza de supracompensare emis de A.N.R.E. la data de 29 martie 2013 pe baza monitorizării anului 2012, s-a constatat că **există o supracompensare** de 0,5 certificate verzi în cazul energiei eoliene, 3 certificate verzi pentru energia solară și 0,7 pentru energia hidro.

40. Prin urmare, Guvernul adoptă Ordonanța de urgență nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, care a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2013. Potrivit preambulului ordonanței de urgență, pentru adoptarea actului normativ, legiuitorul a avut în vedere *sistarea efectului de creștere*

necontrolată a prețurilor la clienții finali de energie electrică, ce poate atrage blocarea investițiilor în domeniul producerii energiei electrice din surse regenerabile și, implicit, inaplicabilitatea dispozițiilor Legii nr. 220/2008, republicată. Printre măsurile adoptate de Guvern se regăsesc următoarele: limitarea acreditării centralelor/grupurilor electrice pentru aplicarea sistemului de promovare prin certificate verzi, reducerea numărului de certificate verzi pentru unele centrale/grupuri electrice, amânarea temporară începând cu 1 iulie 2013 a acordării unui număr de certificate verzi, tranzacționarea de o manieră transparentă, direct între producători și furnizori, a certificatelor verzi, neaplicarea sistemului de promovare pentru situația în care energia electrică este produsă în centrale electrice situate pe terenuri care, la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, erau în circuitul agricol.

41. Legea nr. 23/2014 preia, cu modificări și completări, măsurile adoptate prin actul normativ al Guvernului. Principala modificare vizează *eliminarea din lege a cotelor anuale obligatorii de energie electrică* produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi pentru perioada 2014—2020, corelativ cu *reglementarea obligației Guvernului de a stabili, prin hotărâre, cota anuală obligatorie de energie electrică* produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, cotă anuală comunicată de A.N.R.E. și calculată în funcție de gradul de realizare a obiectivului național și de impactul la consumatorul final.

42. Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea constată că, în scopul stimulării creșterii producției de energie regenerabilă și atingerii obiectivului impus la nivelul Uniunii Europene de creștere cu 20% până în 2020 a resurselor regenerabile de energie, prin Legea nr. 220/2008 s-au adoptat unele dispoziții de natură să asigure investitorilor români și străini un sprijin pentru promovarea activităților economice în acest domeniu. Între facilitățile acordate potrivit legii se regăsește acordarea cu titlu gratuit de certificate verzi, care, în urma valorificării pe piața centralizată sau pe piața bilaterală, are scopul de a asigura obținerea unor venituri suplimentare producătorilor de energie din surse regenerabile.

43. Curtea reține că adoptarea acestei legi *nu echivalează cu încheierea unui contract între statul român și potențialii investitori români sau străini și nici nu garantează în favoarea acestora un drept de proprietate asupra unei anumite valori a certificatelor verzi atribuite*, ci doar creează cadrul legislativ care, ținând seama de imperativele dreptului la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic, să le ofere investitorilor un climat atrăgător de afaceri.

44. Ceea ce este important de menționat, constituind premisa controlului de constituționalitate în prezenta cauză, este faptul că legea nouă nu aduce nicio modificare sub aspectul modalității de implementare a sistemului de promovare care păstrează în continuare cele două componente: sistemul de cote obligatorii și tranzacționarea certificatelor verzi. *Ceea ce modifică noua reglementare este modalitatea de stabilire a cotelor anuale obligatorii*. Dacă vechea lege prevedea în chiar conținutul său **cuantumul cotei**, actuala reglementare stabilește că acesta *poate varia în funcție de anumite criterii*, instituind un mecanism suficient de elastic care să permită *o adaptare dinamică la condițiile existente pe piață*. Modificarea a fost justificată în Expunerea de motive ce însoțește legea, unde s-a arătat că efectul de creștere necontrolată a prețurilor la consumatorii finali de energie electrică, premisele depășirii capacităților de racordare și de echilibrare a sistemului energetic național, impactul negativ asupra competitivității sectorului industrial, precum și creșterile de prețuri la energie ca efect al liberalizării pieței impun luarea de măsuri pentru menținerea predictibilității cadrului legislativ privind promovarea energiei electrice produse din surse regenerabile de energie. În lipsa

unei intervenții a legiuitorului este afectată siguranța în funcționare a sistemului energetic național și se depășește bugetul anual estimat la implementarea schemei de sprijin. În același document se apreciază că legislația de promovare inițială a fost defectuoasă, deoarece nu a prevăzut mecanisme suficiente de elastice pentru adaptarea dinamică, nu a prevăzut limitarea unor efecte negative asupra economiei globale și a constituit premisele unor speculații investiționale.

45. Măsurile propuse privind limitarea subvențiilor acordate pentru energiile regenerabile au ca scop creșterea pragului de suportabilitate a consumatorilor finali (casnici sau industriali), ținând seama de impactul puternic pe care îl are liberalizarea pieței energiei electrice, impact care poate determina consecințe economice și sociale negative ireversibile.

46. Pe de altă parte, măsurile reglementate diminuează și clivajul creat sub aspectul politicii de concurență loială între producătorii de energie electrică din surse regenerabile și cei de energie electrică din alte surse (combustibil fosil), care sunt nevoiți să facă eforturi mari de investiții pentru re tehnologizarea capacităților proprii în vederea alinierii la cerințele și standardele de mediu promovate la nivelul Uniunii Europene.

47. Astfel, Curtea reține că noua lege introduce obligația A.N.R.E. de a reglementa, cu aprobarea Guvernului, prin cote anuale cantitatea de energie electrică din surse regenerabile care se va prelua în Sistemul Electroenergetic Național, cu beneficiul sistemului de promovare prin certificate verzi, pe baza unor contracte încheiate cu producătorii de energie electrică din surse regenerabile. Tranzacționarea certificatelor verzi se realizează, în continuare, pe piața de certificate verzi, care este o piață concurențială, separată de piața de energie electrică. Deși legea stabilește un preț minim al certificatului verde, Curtea constată că *nici vechea reglementare nu garantează și nici actuala schemă de sprijin nu garantează un venit minim pentru beneficiarii săi*. Mai mult, prin Decizia Comisiei Europene nr. 2.886 din 4 mai 2015 — Ajutor de stat SA. 37177 (2015/NN) — România — Modificări ale schemei de sprijin pentru promovarea energiei electrice din surse regenerabile prin certificate verzi, rectificată prin Decizia nr. 5.149 din 28 iulie 2015, Comisia Europeană a autorizat modificările aduse schemei, inclusiv cele aduse prin Legea nr. 23/2014, la paragraful 79 prevăzându-se expres că, „contrar celor afirmate de unii dintre reclamanți și unele părți terțe, sistemul de sprijin prin certificate verzi din România, astfel cum a fost aprobat de Comisie, nu prevedea venituri minime garantate pentru beneficiari și niciun cumpărător de ultimă instanță (a se vedea, în special, punctul 25 și nota de subsol 12 din Decizia Comisiei)”. Așa fiind, Curtea constată că, *prin aplicarea schemei de sprijin, în patrimoniul beneficiarilor nu s-a născut un drept de proprietate privată asupra unui venit minim (bun)*, ci, așa cum s-a arătat în prealabil, *legea acordă o facilitate investitorilor*, sub forma unor venituri suplimentare celor realizate din vânzarea energiei produse, *de natură să compenseze costurile generate de investițiile efectuate pentru implementarea tehnologiilor necesare producerii de energie electrică din surse regenerabile*.

48. Împrejurarea că în urma activității de monitorizare, la 6 ani de la data adoptării sistemului de promovare, autoritățile române au constatat că *schema de sprijin prevăzută de lege a generat o supracompensare* (a fost depășită rata internă de rentabilitate pe tehnologie cu mai mult de 10%), a îndreptățit intervenția legiuitorului în adoptarea unei reglementări care să preîntâmpine transformarea ajutorului inițial într-un *avantaj competitiv necuvenit*. Dispozițiile criticate nu prevăd eliminarea facilităților acordate investitorilor, ci doar reglementarea obligației Guvernului de a stabili, prin hotărâre, cota anuală obligatorie de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie, care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi, cotă anuală comunicată de A.N.R.E. Potrivit noilor norme, cota anuală nu este fixă, prestabilită, ci variază de

la an la an, fiind calculată în funcție de *gradul de realizare a obiectivului național* și de *impactul la consumatorul final*, pe baza unor criterii economice clare și previzibile, adaptate pieței astfel reglementate.

49. Curtea reține drept o certitudine faptul că numărul de certificate verzi necesare pe piață într-un anumit an este direct proporțional cu nivelul cotei anuale obligatorii, astfel că orice modificare a acesteia produce un efect asupra numărului de certificate verzi ce vor putea fi valorificate de beneficiarii acestora, respectiv de producătorii de energie electrică din surse regenerabile. Însă, în măsura în care autoritățile cu competențe de monitorizare în domeniu au constatat o supracompensare a acestor costuri, coroborată cu dezvoltarea susținută a capacităților instalate, pe de o parte, și cu problemele de suportabilitate a prețului energiei din partea consumatorilor finali, pe de altă parte, **opțiunea legiuitorului român de a adapta schema de sprijin la noile realități sociale și economice sub aspectul reevaluării cuantumului cotei anuale obligatorii de energie electrică apare ca fiind nu doar justificată, ci și necesară și oportună**. O atare modificare **nu produce însă nicio consecință asupra valabilității certificatelor verzi deja emise**, valorificarea acestora urmând a se realiza în concordanță cu dispozițiile legii.

50. Din acest punct de vedere, contrar susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate, aplicarea imediată a prevederilor legale criticate nu echivalează cu încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, ci este în concordanță cu principiul activității legii, potrivit căruia orice act normativ acționează cât timp este în vigoare, fiind aplicabil tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice născute după acest moment. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 287 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 12 august 2004).

51. În susținerea argumentelor de respingere a criticilor de neconstituționalitate formulate, Curtea reține ca precedent jurisprudențial Decizia nr. 130 din 1 aprilie 2003, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 8 mai 2003, prilej cu care Curtea a statuat că „Faptul că dispozițiile criticate prevăd încetarea aplicabilității acestor facilități nu poate avea, în consecință, semnificația rezilierii unui contract și, cu atât mai puțin, al încălcării dreptului de proprietate ori a drepturilor de creanță ale investitorilor, ci modificarea cadrului legislativ în raport cu conjunctura economică. Măsura nu este de natură să prejudicieze investitorii străini, aceștia aflându-se, în continuare, în situația de a-și desfășura activitatea în condițiile obișnuite ale economiei de piață, fără facilitățile care constituiau discriminări pozitive în raport cu ceilalți participanți la circuitul economic.”

52. Pentru toate aceste argumente, Curtea constată că dispozițiile legale **nu afectează dreptul de proprietate al beneficiarilor schemei de sprijin și nici nu încalcă principiul neretroactivității legii civile**, sistemul de promovare urmând a fi aplicabil, sub aspectul cuantumului cotei anuale obligatorii stabilit prin hotărâre a Guvernului, la propunerea A.N.R.E., doar pentru viitor, începând cu data intrării în vigoare a modificărilor operate prin Legea nr. 23/2014.

53. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea apreciază că este neîntemeiată, întrucât **normele modificatoare respectă condițiile de calitate inerente unui text de lege**, conținutul lor fiind suficient de clar, precis și previzibil, astfel încât se pot determina neechivoc drepturile și obligațiile destinatarilor legii.

54. Pe de altă parte, în măsura în care, în prezent, România și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin cu privire la îndeplinirea țințelor naționale orientative, acestea fiind depășite față de ținta de producție a energiei electrice din surse regenerabile prevăzută la nivelul anului 2020, iar susținerea prin sistemul de promovare prin certificate verzi a investițiilor noi în proiecte de producere a acestui tip de energie conduce la costuri suplimentare în factura consumatorului final, Curtea consideră că, prin modificările operate, **legiuitorul nu și-a încălcat obligația de a asigura refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, prevăzută de art. 135 alin. (2) lit. e) din Constituție**, fiind menținute oportunități favorabile de investiții pentru mediul de afaceri în domeniul energiei.

55. Întrucât nu a fost reținută restrângerea exercițiului niciunui drept și niciunei libertăți fundamentale, Curtea constată că dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidentă în cauză.

56. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Electrocarbon” — S.A. din Slatina în Dosarul nr. 2.039/54/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. I pct. 3 și ale art. III alin. (1) din Legea nr. 23/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind aplicarea mobilității domnului Ion Cristinel Rujan
din funcția publică de inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului
în funcția publică de secretar general adjunct
în cadrul Ministerului Tineretului și Sportului**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 27 alin. (1) lit. a), ale art. 30 lit. a), precum și ale art. 33 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnului Ion Cristinel Rujan i se aplică mobilitatea din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de secretar general adjunct în cadrul Ministerului Tineretului și Sportului.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu ChelmuBucurești, 10 mai 2016.
Nr. 169.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Elena Maria Gheorghiu în funcția
de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Elena Maria Gheorghiu se numește în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Primului-Ministru.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu ChelmuBucurești, 10 mai 2016.
Nr. 170.

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normei „Plafon de garantare IMM în numele și în contul statului” (NI-GAR-12-II/0)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare,

luând în analiză propunerea de aprobare a Normei „Plafon de garantare IMM în numele și în contul statului” (NI-GAR-12-II/0) și ținând seama de:

— Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată;

— Nota de aprobare nr. 194 din 20 aprilie 2016 și Avizul de transmitere nr. 195 din 20 aprilie 2016 întocmite de Banca de Export-Import a României EximBank — S.A.,

Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, întrunit în ședința din ziua de 28 aprilie 2016, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Norma „Plafon de garantare IMM în numele și în contul statului” (NI-GAR-12-II/0), în forma prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La intrarea în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 13/2016 pentru aprobarea Normei „Plafon de garantare IMM în numele și în contul statului” (NI-GAR-12-I/0), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 9 martie 2016.

Președintele Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,
Enache Jiru

București, 28 aprilie 2016.
Nr. 52.

ANEXĂ

NORMA

„Plafon de garantare IMM în numele și în contul statului” (NI-GAR-12-II/0)

Prezenta normă a fost elaborată în conformitate cu Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, și cu Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta normă instituie o schemă de garantare destinată să asigure susținerea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

Art. 2. — În baza prezentei scheme de garantare, Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. pune la dispoziția băncilor finanțatoare facilități de tip plafon de garantare, în cadrul cărora garantează, în numele și în contul statului, creditele ce urmează a fi acordate IMM-urilor pentru realizarea investițiilor sau pentru susținerea activității curente.

Art. 3. — (1) Sursa de realizare a acestor operațiuni este, potrivit art. 10 lit. a) din Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK —

S.A., republicată, „Fondul pentru garanții de export, pentru garantarea creditelor pentru bunuri și servicii destinate exportului, a creditelor cumpărător și a investițiilor românești în străinătate, precum și a activităților de dezvoltare a infrastructurii, a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocupare și formare a personalului, susținere și dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii și a tranzacțiilor internaționale”, denumit în continuare *Fondul*.

(2) Valoarea fondului alocat produsului „Plafon de garantare IMM” se stabilește anual, prin hotărâre a Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări (denumit în continuare *C.I.F.G.A.*).

Art. 4. — Prezenta schemă de garantare este elaborată cu respectarea prevederilor Comunicării Comisiei Europene cu privire la aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE privind ajutoarele de stat sub formă de garanții, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C, nr. 155 din 20 iunie 2008, și respectă condițiile care exclud existența ajutorului de stat, respectiv:

a) IMM-ul nu se află în dificultate în conformitate cu prevederile Comunicării Comisiei — Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate¹;

¹ Publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C, nr. 249 din 31 iulie 2014.

b) gradul de acoperire oferit de garanție poate fi determinat în mod corespunzător în momentul acordării acesteia, respectiv garanția se referă la operațiuni de finanțare/garantare specifice, are o valoare maximă determinată și o durată limitată;

c) garanția nu acoperă mai mult de 80% din valoarea creditului;

d) valoarea garanției se reduce pro-rata pe măsura îndeplinirii obligațiilor de plată ale IMM față de bancă;

e) condițiile de acordare a garanțiilor în cadrul schemei se bazează pe evaluarea riscurilor generate de operațiune, astfel încât comisioanele plătite de IMM asigură autofinanțarea schemei. Din acest punct de vedere, schema de garantare va fi analizată cel puțin o dată pe an;

f) comisioanele plătite de IMM acoperă atât riscurile normale ce rezultă din acordarea garanțiilor, costurile administrative ale schemei, cât și finanțarea anuală a capitalului;

g) în cadrul schemei sunt stabiliți termenii și condițiile de acordare a garanțiilor.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 5. — În sensul prezentei norme următorii termeni se definesc după cum urmează:

a) *Plafon de garantare IMM (plafon)* — suma maximă pusă la dispoziția unei bănci, în cadrul căreia EximBank garantează, în numele și în contul statului, creditele acordate de aceasta IMM-urilor, prin includerea de garanții individuale în plafon, cu respectarea termenilor și condițiilor Acordului de plafon de garantare IMM;

b) *Acord de plafon de garantare IMM (Acord)* — contractul încheiat între EximBank și bancă, în cadrul căruia se stabilesc termenii și condițiile de acordare și derulare a Plafonului de garantare IMM, precum și ale garanțiilor individuale incluse în plafon;

c) *ordonator* — persoană juridică de drept privat, înființată în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care beneficiază de un credit acordat de către beneficiar și pentru care se solicită includerea garanției individuale în Plafonul de garantare IMM;

d) *beneficiar* — instituție de credit (denumită în continuare *bancă* sau *beneficiar*) care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- (i) își desfășoară activitatea pe teritoriul României și efectuează operațiuni de creditare în conformitate cu legislația aplicabilă;
- (ii) acordă credite IMM-urilor cu respectarea prevederilor reglementărilor sale interne aplicabile și a celor privind cunoașterea clienței;
- (iii) încheie cu EximBank Acordul de plafon de garantare IMM;

e) *garant* — Banca de Export-Import a României EximBank — S.A., în calitate de garant în numele și în contul statului;

f) *credit* — facilitate cash (finanțare) sau non-cash (scrisoare de garanție bancară), în lei acordată de bancă; în noțiunea de *credit* nu se includ plafoanele de facilități (plafon de scrisori de garanție bancară, plafon multiproduct, alte tipuri de plafoane);

g) *garanție individuală* — angajamentul irevocabil și necondiționat, materializat într-o *Scrisoare de garanție*, prin care garantul se obligă să plătească beneficiarului valoarea de executare a garanției;

h) *procent garantat* — partea din credit (principal) care este acoperită de o garanție individuală, exprimată în valoare procentuală; procentul garantat este de maximum 80% (în cazul creditelor de investiții) sau de maximum 70% (în cazul creditelor

pentru susținerea activității curente, inclusiv pentru scrisori de garanție bancară);

i) *valoarea garanției individuale* — valoarea menționată în Scrisoarea de garanție, al cărei nivel este determinat prin aplicarea procentului garantat la valoarea creditului;

Dobânzile curente, restante sau capitalizate, comisioanele și spezele bancare aferente contractului de credit, precum și costurile aferente garanției individuale nu sunt incluse în valoarea garanției;

j) *risc de credit* — riscul de pierdere datorat neîndeplinirii de către ordonator a obligațiilor contractuale față de bancă și este reprezentat de trecerea integrală a creditului la restanță;

k) *prima de garantare* — costul garanției individuale, suportat de către ordonator, care include comisionul de garantare și comisionul de administrare;

l) *valoarea de executare a garanției individuale* — suma ce urmează a fi plătită de către EximBank beneficiarului în cazul producerii riscului de credit determinată prin aplicarea procentului garantat la soldul creditului (principalului) restant;

m) *valoarea netă a sumelor recuperate* — sume recuperate fie de beneficiar, fie de EximBank, prin executarea silită a garanțiilor creditului, din care se deduc cheltuielile ocazionate de recuperarea creanței.

CAPITOLUL III

Plafonul de garantare IMM

III.1. Caracteristici ale Plafonului de garantare IMM

Art. 6. — La solicitarea băncilor, EximBank poate acorda plafoane de garantare IMM, în cadrul cărora garantează, în numele și în contul statului, creditele acordate de acestea IMM-urilor, prin includerea de garanții individuale în plafon.

Art. 7. — (1) Valoarea plafonului acordat unei bănci nu va depăși 20% din valoarea fondului stabilită conform art. 3 alin. (2) din prezenta normă.

(2) Banca poate solicita EximBank diminuarea valorii plafonului acordat sau majorarea acestuia, cu încadrare în valoarea menționată la alin. (1).

(3) Plafonul se acordă în lei.

Art. 8. — Plafonul funcționează revolving, astfel că valoarea disponibilului din plafon:

a) se diminuează cu valoarea garanțiilor individuale incluse în plafon;

b) se reîntregește:

— cu valoarea garanțiilor individuale pentru care, la expirarea perioadei de garantare, EximBank nu a primit notificarea privind producerea riscului de credit;

— pe măsura diminuării pro-rata a valorii garanțiilor individuale incluse în plafon, ca urmare a rambursării ratelor de credit;

— cu valoarea garanțiilor individuale rămase fără obiect, ca urmare a notificării primite de la beneficiar în acest sens, însoțită de originalul Scrisorii de garanție;

c) nu se reîntregește cu valoarea garanțiilor individuale:

— pentru care EximBank a primit cereri de executare, indiferent dacă au fost îndeplinite sau nu condițiile de plată;

— excluse din plafon ca urmare a neplătii primei de garantare sau ca urmare a cesionării de către beneficiar a garanției individuale fără acordul expres al EximBank.

III.2. Acordarea Plafonului de garantare IMM

Art. 9. — (1) Băncile pot solicita EximBank acordarea de plafoane de garantare, prin completarea și transmiterea Aplicației de plafon de garantare IMM.

(2) EximBank analizează solicitarea conform reglementărilor proprii, având dreptul să solicite băncii informații sau documente suplimentare în situația în care informațiile disponibile nu sunt suficiente pentru evaluarea riscurilor sau pentru stabilirea condițiilor de acordare a plafonului.

Art. 10. — În cazul unui istoric al relației EximBank cu banca, în ceea ce privește acordarea de garanții în numele și în contul statului, în cadrul analizei se va lua în considerare și comportamentul acesteia în relația cu EximBank (garanții executate, modul de îndeplinire a obligațiilor prevăzute în convenții, aplicarea de sancțiuni pecuniare etc.).

Art. 11. — (1) În funcție de rezultatele analizei, EximBank poate propune spre aprobare C.I.F.G.A. acordarea plafonului și încheierea cu banca a Acordului de plafon de garantare IMM.

(2) Plafonul alocat unei bănci se revizuieste anual, dacă prin Acord nu se stabilește altă frecvență de revizuire.

Art. 12. — (1) Acordul se încheie pe perioadă nedeterminată și poate înceta prin denunțare unilaterală, în orice moment, cu un preaviz de 30 de zile calendaristice, sau prin reziliere în cazul încălcării culpabile de către părți a obligațiilor asumate.

(2) Indiferent de motivul încetării, părțile rămân răspunzătoare pentru obligațiile asumate aferente garanțiilor individuale incluse în plafon și aflate în derulare în cadrul Acordului.

CAPITOLUL IV

Utilizarea Plafonului de garantare IMM. Garanțiile individuale

IV.1. Caracteristici ale garanțiilor individuale

Art. 13. Utilizarea plafonului se face de către bancă, prin notificarea EximBank privind includerea în plafon a fiecărei garanții individuale, în conformitate cu termenii și condițiile Acordului încheiat cu EximBank.

Art. 14. — Garanția individuală acoperă parțial riscul de credit aferent creditelor în lei acordate IMM-urilor pentru realizarea investițiilor sau pentru susținerea activității curente.

Art. 15. — (1) Pot fi incluse în plafon garanții individuale numai în completarea garanțiilor colaterale constituite de IMM la creditul acordat de bancă.

(2) Creditul acordat de bancă trebuie să fie acoperit cu garanții, conform normelor sale de creditare, dar nu mai puțin de 100%, reprezentate de:

— garanții constituite de IMM de minimum 20% în cazul creditelor de investiții sau de minimum 30% în cazul creditelor pentru activitate curentă (inclusiv în cazul scrisorilor de garanție bancară);

— garanția individuală EximBank de maximum 80% în cazul creditelor de investiții, respectiv maximum 70%, în cazul creditelor pentru activitate curentă (inclusiv în cazul scrisorilor de garanție bancară).

Art. 16. — (1) Garanția individuală este irevocabilă, necondiționată, directă și expresă.

(2) Garanția individuală se acordă în lei.

Art. 17. — (1) Valoarea unei garanții individuale acordate unui IMM în cadrul plafonului aprobat unei bănci este de maximum 1,5 milioane lei.

(2) Expunerea pe un singur IMM, reprezentată de garanții individuale în cadrul unui plafon acordat de EximBank unei bănci, nu va depăși 1,5 milioane lei.

(3) Un IMM poate beneficia de garanții individuale în cadrul unui plafon, pentru creditele contractate doar cu o singură bancă.

Art. 18. — Valoarea garanției individuale se reduce pro-rata pe măsura rambursării creditului garantat.

Art. 19. — (1) În cazul garanțiilor individuale incluse în plafon pentru finanțări, perioada de garantare nu poate depăși durata creditului.

(2) În cazul garanțiilor individuale incluse în plafon pentru scrisori de garanție bancară, perioada de garantare nu poate depăși perioada de valabilitate a scrisorii de garanție bancară, la care se adaugă durata creditului rezultat din executarea scrisorii, care poate fi de maximum 30 de zile calendaristice.

Art. 20. — Garanția individuală intră în vigoare la data emiterii și expiră automat și în totalitate, fiind exclusă din plafon:

a) în cazul neplății de către beneficiar a primei de garantare, la termenele și în condițiile prevăzute în Scrisoarea de garanție;

b) în cazul în care beneficiarul nu a transmis notificarea privind producerea riscului de credit, la termenele și în condițiile prevăzute în Scrisoarea de garanție;

c) la data plății valorii de executare a garanției individuale de către EximBank;

d) la data primirii originalului Scrisorii de garanție, însoțită de notificarea din partea beneficiarului referitoare la renunțarea la garanția individuală;

e) la data luării la cunoștință de către EximBank a cesionării de către beneficiar a garanției individuale fără acordul expres al EximBank, conform prevederilor din Acord.

IV.2. Criterii de eligibilitate pentru includerea în plafon a garanțiilor individuale

Art. 21. — Pentru includerea unei garanții individuale în plafon, ordonatorul trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele criterii de eligibilitate:

1. se încadrează în categoria IMM, conform Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare;

2. prezintă cel puțin două situații financiare depuse și înregistrate la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice și bilanțele de verificare aferente;

3. nu se află în dificultate, conform Comunicării Comisiei — Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate, respectiv nu se află în niciuna din următoarele situații:

a) mai mult de jumătate din capitalul social subscris a dispărut din cauza pierderilor acumulate (în cazul SA, SRL, SCA) sau mai mult de jumătate din capitalul propriu a dispărut din cauza pierderilor acumulate (în cazul SNC — societăți în nume colectiv, SCS — societăți în comandită simplă);

b) face obiectul unei proceduri colective de insolvență sau îndeplinește criteriile prevăzute de legislația națională pentru inițierea unei proceduri colective de insolvență la cererea creditorilor săi.

În cazul IMM-urilor înființate cu cel mult trei ani în urmă, se verifică doar condiția de la lit. b);

4. nu se află în procedură de executare silită, închidere operațională, dizolvare, lichidare sau administrare specială;

5. nu face obiectul niciunei cereri adresate instanțelor judecătorești competente de deschidere a procedurii de concordat preventiv sau de insolvență, la inițiativa acesteia, ori la solicitarea vreunui terț creditor;

6. se încadrează în categoria de performanță financiară A, B sau C, conform sistemului de evaluare a performanței financiare a clienților, pus la dispoziția băncilor de către EximBank;

7. prezintă un grad de îndatorare de maximum 80% conform celui mai recent bilanț semestrial/anual depus;

8. a înregistrat rezultat pozitiv din exploatare și rezultat net pozitiv, conform celui mai recent bilanț semestrial/anual depus;

9. nu figurează cu incidente majore cu securi și bilete la ordin în ultimele 12 luni în baza de date a CIP;

10. prezintă serviciul datoriei de tip A în ultimele 6 luni (ratele de credit sunt plătite la scadență sau cu o întârziere de maximum 15 zile inclusiv), conform consultării CRC;

11. nu înregistrează datorii restante la bugetul de stat; în cazul în care din certificatul fiscal rezultă sume restante, ordonatorul trebuie să prezinte dovada achitării acestora până la data Notificării de includere a garanției individuale în plafon;

12. nu se află în litigiu cu EximBank;

13. nu se află în litigiu, în calitate de pârât, cu Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 22. — Pentru includerea unei garanții individuale în plafon, creditul trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele criterii de eligibilitate:

1. creditul este aprobat ulterior datei de intrare în vigoare a Acordului.

Pot fi incluse în plafon garanții individuale și pentru linii de credit prelungite, în cazul în care, la data prelungirii, se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) creditul este garantat printr-o altă schemă de garantare EximBank în numele și în contul statului;

b) ordonatorul și creditul îndeplinesc toate celelalte criterii de eligibilitate pentru includerea în plafon, conform subcapitolului IV.2 din prezenta normă;

2. creditul este acordat pentru investiții sau activitate curentă;

3. durata creditului este de:

a) maximum 5 ani, în cazul creditelor pentru proiecte de investiții;

b) maximum 12 luni, în cazul creditelor pentru activitate curentă;

c) maximum 24 de luni în cazul scrisorilor de garanție bancară;

4. la data transmiterii Notificării către EximBank, garanțiile colaterale la credit, în completarea cărora se emite garanția individuală:

a) sunt constituite în proporție de minimum 20% sau minimum 30%, fiind îndeplinite formalitățile legale de publicitate, iar ipotecile sunt de prim rang;

b) nu au ca obiect stocuri sau creanțe;

5. este constituită în favoarea beneficiarului ipotecă mobilă pe toate conturile curente deschise de ordonator la beneficiar;

6. ordonatorul a prezentat beneficiarului:

— fideiusiune din partea asociatului unic sau acționarilor/asociațiilor majoritari ce dețin minimum 51% din capitalul social, în cazul creditelor de investiții, sau

— bilete la ordin în alb, fără protest, emise de IMM și avalizate de către asociatul unic sau de către acționarii/asociații majoritari ce dețin minimum 51% din capitalul social sau fideiusiune, din partea asociatului unic sau acționarilor/asociațiilor majoritari ce dețin minimum 51% din capitalul social, în cazul creditelor pentru activitate curentă (inclusiv scrisori de garanție bancară);

7. contractul de credit și contractele accesorii acestuia conțin clauze privind calitatea EximBank de co-creditor al ordonatorului ca efect al subrogației în drepturile beneficiarului și principiul împărțirii proporționale a riscului de credit între beneficiar și EximBank;

9. creditul nu are ca obiect:

— refinanțări ale creditelor aflate în derulare la alte bănci;

— refinanțări ale creditelor aflate în derulare în portofoliul beneficiarului;

— exportul de mărfuri cuprinse în lista mărfurilor de export care nu pot beneficia de instrumentele de susținere a comerțului exterior derulate prin EximBank²;

— exportul realizat către filiale ale societății-mamă exportatoare sau operatori economici asociați. Prin excepție, garanția se poate acorda în cazul în care exportul se face către un cumpărător extern din afara grupului, prin intermediul filialei sau al operatorilor economici asociați;

— producția și comerțul produselor din alcool și tutun;

— activități de natura jocurilor de noroc;

— tranzacții și dezvoltări imobiliare (construirea/achiziționarea de bunuri imobile în scopul vânzării/închirierii).

Art. 23. — (1) Banca va notifica EximBank includerea unei garanții individuale în plafon, numai dacă, în urma verificării de către bancă, atât ordonatorul, cât și creditul îndeplinesc cumulativ criteriile de eligibilitate prevăzute în prezentul capitol.

(2) Banca verifică îndeplinirea criteriilor de eligibilitate conform Fișei de eligibilitate, anexă la Notificarea de includere/modificare a garanției individuale în plafon.

IV.3. Includerea garanțiilor individuale în plafon

Art. 24. — În baza solicitării ordonatorului, după aprobarea creditului și încheierea contractului de credit și a contractelor de garanții accesorii, banca transmite EximBank Notificarea de includere a garanției individuale în Plafonul de garantare IMM (denumită în continuare *Notificare*) care cuprinde declarația pe propria răspundere conform căreia banca a verificat îndeplinirea criteriilor de eligibilitate menționate la subcap. IV.2 din prezenta normă și care sunt prezentate în Fișa de eligibilitate anexată la Notificare.

Art. 25. — În baza informațiilor din Notificare și în urma verificărilor efectuate, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data primirii Notificării, EximBank emite și transmite beneficiarului Scrisoarea de garanție, care prevede caracteristicile garanției incluse în plafon, termene și condiții de plată a primei de garantare, angajamentul EximBank de a plăti valoarea de executare a garanției în cazul producerii riscului de credit în cadrul perioadei de garantare.

Art. 26. — (1) În scopul modificării valorii și/sau duratei garanției individuale, ca urmare a modificării condițiilor inițiale de acordare a creditului, beneficiarul va transmite EximBank Notificarea de modificare a garanției individuale în plafonul de garantare IMM.

(2) În cazul majorării valorii garanției individuale, Notificarea va cuprinde declarația pe propria răspundere conform căreia banca a verificat îndeplinirea criteriilor de eligibilitate menționate la subcap. IV.2 din prezenta normă și prevăzute în Acord, conform Fișei de eligibilitate anexată la Notificare.

(3) În cazul prelungirii valabilității garanției individuale, Notificarea cuprinde declarația pe propria răspundere conform căreia banca a verificat îndeplinirea criteriului de eligibilitate privind încadrarea ordonatorului în categoria IMM, la data analizei solicitării de prelungire a creditului, conform Fișei de eligibilitate anexată la Notificare.

(4) Modificările vor fi incluse într-un Addendum la Scrisoarea de garanție, transmis băncii în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data primirii Notificării.

Art. 27. — (1) Garanțiile individuale la creditele pentru activitate curentă și scrisori de garanție bancară incluse în plafon pot fi prelungite cu noi perioade, care nu pot depăși duratele maxime prevăzute la art. 22 pct. 3.

(2) Garanțiile individuale pentru credite de investiții incluse în plafon pot fi prelungite cu noi perioade, care cumulate nu pot depăși 5 ani.

Art. 28. — Pe parcursul perioadei de garantare, garanțiile colaterale la credit, de minimum 20% sau de minimum 30%, în completarea cărora s-a emis garanția individuală, nu pot fi înlocuite cu stocuri sau creanțe.

CAPITOLUL V

Prima de garantare

Art. 29. — (1) Pentru fiecare garanție individuală inclusă în plafon ordonatorul va plăti o primă de garantare calculată în lei.

(2) Componentele primei de garantare sunt:

a) comisionul de garantare, al cărui nivel se stabilește în funcție de durata creditului garantat, procentul de garantare și categoria de performanță financiară a ordonatorului;

b) comisionul de administrare.

Art. 30. — (1) Nivelul primei de garantare este stabilit prin hotărâre C.I.F.G.A. și poate fi modificat cu ocazia analizei schemei de garantare, conform prevederilor art. 4 lit. e) din prezenta normă.

² Lista în vigoare la data aprobării prezentei norme este prevăzută în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 2.298/2004 privind stabilirea perioadei de fabricație a produselor cu ciclu lung de fabricație și a valorii contractelor de export aferente acestora.

(2) EximBank va comunica beneficiarului noul nivel al primei de garantare cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de data intrării în vigoare, acesta urmând a se aplica garanțiilor individuale ce se vor include în plafoane sau care vor fi prelungite după această dată.

Art. 31. — Modalitatea de calcul și plată a primei de garantare este prevăzută în cadrul Acordului.

Art. 32. — (1) Prima de garantare se plătește de către beneficiar și se recuperează de acesta de la ordonator.

(2) În acest sens, contractul de credit va conține clauze exprese privind obligația IMM-ului de a plăti băncii prima de garantare aferentă garanției individuale incluse în plafon.

Art. 33. — Pentru orice garanție individuală inclusă în plafon, neplata primei de garantare sau a oricărei tranșe de primă la termenele și în condițiile stabilite în Scrisoarea de garanție atrage expirarea automată și în totalitate a garanției individuale și excluderea acesteia din plafon.

Art. 34. — Pentru nerespectarea anumitor clauze ale Acordului EximBank percepe beneficiarului sancțiuni pecuniare.

CAPITOLUL VI

Administrarea și monitorizarea Plafonului de garantare IMM

Art. 35. — Administrarea și monitorizarea plafonului se realizează de EximBank în baza evidenței proprii privind derularea plafonului alocat fiecărei bănci și a informațiilor furnizate de beneficiari, referitoare la garanțiile individuale incluse în plafon.

Art. 36. — (1) Banca va furniza lunar EximBank, la termenele și în condițiile prevăzute în Acord, un raport privind atât situația garanțiilor individuale în cadrul plafonului, cât și a creditului garantat.

(2) Raportul va cuprinde orice modificare a contractului de credit, contractelor accesorii sau a mixului de garanții la credit.

Art. 37. — Pe parcursul derulării Acordului, EximBank poate suspenda includerea garanțiilor individuale în plafon, în cazul atingerii nivelului maxim al ratei de default pe plafon prevăzut în Acord.

CAPITOLUL VII

Executarea garanțiilor individuale și împărțirea riscului

VII.1. Notificarea producerii riscului de credit și solicitarea executării garanției individuale

Art. 38. — (1) Beneficiarul este îndreptățit la executarea unei garanții individuale în cadrul plafonului, numai dacă riscul de credit s-a produs în cadrul perioadei de garantare.

(2) În acest sens, beneficiarul va transmite EximBank o notificare privind trecerea integrală a creditului la restanță, menționând valoarea creditului restant (principalul) și data trecerii la restanță, în condițiile prevăzute în Scrisoarea de garanție.

Art. 39. — (1) Beneficiarul poate transmite EximBank Cererea de executare a garanției individuale în cadrul Plafonului de garantare IMM (denumită în continuare *Cerere de executare*) oricând după producerea riscului de credit, dar nu mai târziu de maximum 30 de zile calendaristice de la data expirării perioadei de garantare.

(2) Cererea de executare va fi însoțită de documentele menționate în Lista de documente, ca parte integrantă a Cererii de executare.

(3) Orice modificare/completare a Cererii de executare și a documentației care o însoțește se va putea realiza de către beneficiar în cadrul termenului prevăzut la alin. (1).

Art. 40. — Cererea de executare se consideră conformă dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) beneficiarul a transmis notificarea privind producerea riscului de credit în termenul și în condițiile prevăzute în Scrisoarea de garanție;

b) beneficiarul a transmis la EximBank Cererea de executare în original, completă la termenele și în condițiile prevăzute în Scrisoarea de garanție;

c) semnăturile care apar pe Cererea de executare transmisă EximBank aparțin persoanelor autorizate să reprezinte beneficiarul.

VII.2. Plata garanției individuale

Art. 41. — EximBank va efectua plata garanției individuale în favoarea beneficiarului numai dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) cererea de executare este conformă;

b) criteriile de eligibilitate aferente ordonatorului au fost îndeplinite conform Fișei de eligibilitate anexă la Notificare, transmisă de beneficiar pentru includerea și, după caz, majorarea și/sau prelungirea garanției individuale în plafon;

c) criteriile de eligibilitate aferente creditului au fost îndeplinite conform Fișei de eligibilitate anexă la Notificare;

d) pe parcursul perioadei de garantare, garanțiile colaterale la credit, de minimum 20% sau minimum 30% în completarea cărora s-a emis garanția individuală, nu au fost înlocuite cu stocuri sau creanțe;

e) beneficiarul a formulat în termenul legal declarația de creanță, în cazul insolvenței ordonatorului.

Art. 42. — (1) În situația îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 41, plata garanției se face de către EximBank în maximum 30 de zile calendaristice de la data primirii Cererii de executare și a documentației complete.

(2) Beneficiarul va plăti EximBank contravaloarea spezelor bancare și a comisioanelor de transfer intervenite în cazul plății valorii de executare a garanției, acestea fiind recuperate de la ordonator.

(3) În acest sens, contractul de credit va conține clauze exprese privind obligația IMM-ului de a plăti băncii contravaloarea spezelor bancare și comisioanelor de transfer intervenite în cazul plății valorii de executare a garanției.

Art. 43. — (1) Beneficiarul este obligat să informeze EximBank cu privire la orice sumă recuperată din executarea garanțiilor creditului, indiferent dacă recuperarea s-a produs înainte sau ulterior plății în executare a garanției EximBank.

(2) Beneficiarul va utiliza suma reprezentând valoarea de executare a garanției EximBank pentru a acoperi soldul creditului (principalul).

VII.3. Împărțirea riscului

Art. 44. — (1) Beneficiarul și EximBank suportă proporțional, corespunzător procentului de risc asumat de fiecare parte, pierderile survenite ca urmare a producerii riscului de credit.

(2) Valoarea netă a oricărei sume recuperate fie de beneficiar, fie de EximBank, din executarea garanțiilor creditului, va fi împărțită între aceștia, proporțional cu participarea fiecăruia la risc.

Art. 45. — (1) După plata valorii de executare a garanției, EximBank va lua toate măsurile necesare pentru recuperarea sumelor plătite din fondul statului, atât împotriva ordonatorului, cât și împotriva oricărei alte persoane asupra căreia acesta și-a transferat obligațiile.

(2) Recuperarea prin executare silită se efectuează prin corpul executorilor fiscali al EximBank, conform dispozițiilor legale privitoare la colectarea creanțelor fiscale.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 46. — În scopul aplicării prezentei norme, EximBank emite proceduri, care se supun aprobării C.I.F.G.A.

Art. 47. — Ori de câte ori actele normative la care se face referire în normă vor fi modificate, completate sau abrogate, trimerile respective se vor înțelege ca fiind făcute la forma modificată sau completată a actului normativ respectiv ori la actul normativ care a înlocuit actul abrogat.

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE

CUANTUMUL TOTAL
al sumelor provenite din finanțările private
ale partidelor politice în anul 2015, conform Legii nr. 334/2006
privind finanțarea activității partidelor politice
și a campaniilor electorale — Partidul Noua Românie

1. Situația cuantumului total al donațiilor primite în anul 2015
de Partidul Noua Românie

Partidul Noua Românie

Sediul: strada Răscoala 1907 nr. 9, bl. 15, sc. 3, ap. 40, sectorul 2, București

Nr. crt.	Partidul Noua Românie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al donațiilor primite în luna decembrie
1.	PNR	200 lei	412 lei	0 lei	620 lei

Cuquantumul total	1.232 lei
Președinte Partidul Noua Românie	Popescu Sebastian Constantin
Semnătura	

2. Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2015
de Partidul Noua Românie

Partidul Noua Românie

Sediul: strada Răscoala 1907 nr. 9, bl. 15, sc. 3, ap. 40, sectorul 2, București

Nr. crt.	Partidul Noua Românie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1.	PNR	954,68 lei	3.814,55 lei	7.763,56 lei	4.988,78 lei

Cuquantumul total	17.521,57 lei
Președinte Partidul Noua Românie	Popescu Sebastian Constantin
Semnătura	

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 936171